

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év április hó 5. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 23.B.37/2009/14. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy a vádlottat előzetesen mentesíti a büntetett előélethez fűződő hátrányok alól.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Pest Megyei Bíróság 23.B.37/2009/14. számú, 2009. november 26. napján kelt ítéletével a vádlottat 2 rb. a Btk. 225. §-a szerinti hivatali visszaélés büntette és a Btk. 273. § (1) bekezdésébe ütköző önbíráskodás büntettének kísérlete miatt - halmazati büntetésül - 1 év 4 hónapi - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönre ítélte. Rendelkezett a bűnjelről és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védője jelentett be fellebbezést, a kiszabott büntetés enyhítése és előzetes mentesítés alkalmazása végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.117/2010/2. számú átiratában a tényállás kiegészítése és a jogi indokolás pontosítása mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyását, egyben a védelmi fellebbezés elutasítását indítványozta. A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén nem képviseltette magát.

A vádlott és védője fellebbezésének írásbeli indokolását külön nyújtotta be. A nyilvános ülésen a védő az írásban kifejtettekkel egyezően a kiszabott büntetés enyhítését és előzetes mentesítés alkalmazását indítványozta. A vádlott beadványában és az utolsó szó jogán is vitatta az elsőfokú ítélet tényállását, tagadta a telefonos fenyegetést és a hivatali rendszerbe való jogosulatlan belépés jogtalan előnyszerzésre irányuló célzatát.

A védelmi fellebbezés részben volt alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes körben felülbírált.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. A tanács elnökének nyilatkozatából

kitűnően a tárgyaláson az iratok felolvasása megtörtént, ezért eljárási szabálysértés e körben sem valósult meg. Az elsőfokú bíróság alapos, és körültekintő bizonyítási eljárásban tett eleget a felderítési kötelezettségének, az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte. A bírósági szakban a vádlott hivatali visszaélésével kapcsolatos további okirati bizonyítékokat is bekért, ezeket a bizonyítás körébe vonta, majd a személyi bizonyítékokkal együtt értékelve és mérlegelve kellően megindokolt, iratszerű, logikus következtetések levonására alapított ítéleti tényállást állapított meg.

A vádlott az eljárásban következetes tagadó vallomást tett. Elismerte a hivatali rendszerbe két ízben és eltérő időpontban történő belépését, azonban annak célját az ítélet tényállásától eltérően magyarázta. A sértett telefonon való felhívását sem vitatta, de annak okáról is eltérően vallott. Az elsőfokú bíróság az ítélet tényállását a vádlott tagadásával szemben az okirati bizonyítékokra és a személyi tanúbizonyítás anyagára alapozta. Az ellentétes tartalmú bizonyítékokat mérlegelte, meggyőzően, logikus érvekkel több oldalról alátámasztotta, kellő indokát adta a megállapított tényállásnak, alappal elvetve a vádlott védekezését. A sértett, felesége és fia egybehangzóan vallott a telefonhívás körülményeiről és tartalmáról. A sértettben a fenyegetést követően fel sem merült a vádlott személye elkövetőként, A sértett felesége az 1-es számú tanút hívta fel és rajta kérte számon a történeteket, majd a fenyegetéssel érintett lányát értesítette és feljelentést tett a rendőrségen. Az elsőfokú bíróság az egyenként és összességében értékelt bizonyítékokból ésszerűen következtetett a történeti tényállás tartalmára. Helyesen vetette el a vádlott hivatali visszaélés céljára tett vallomását is, mivel védekezését a felhasznált bizonyítékok megcáfolták. Abban sem tévedett az elsőfokú bíróság amikor azt rögzítette, hogy a vádlott által vallott fenyegető kijelentés hiányában szükségtelen lett volna a sértett feljelentésének megtekintése.

Az elsőfokú ítéletet - egyetértve az ügyészi átiratával - annyiban kellett a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján **kiegészíteni**, hogy a vádlottat a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának rendszerébe 2008. június 2. napján történt jogosulatlan belépésekor is jogtalan előny szerzési cél vezette.

E kiegészítéssel az elsőfokú ítélet tényállása megalapozott és a másodfokú eljárásban irányadóan a felülbírálat alapját képezte. A vádlott fellebbezése törvényesen felhasznált bizonyítékok ésszerű mérlegelését támadja, amely a felülmérlegelés tilalma miatt nem vezethetett eredményre a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és törvényes a bűncselekmények jogi minősítése is hivatali visszaélés büntette és önbíráskodás büntetteként.

Az elsőfokú bíróság pontos jogi indokolást fejtett ki a hivatali visszaélés kapcsán a 3/2007 Büntető Jogegységi Határozat helyes értelmezésével, azonban az Ítélet tábla az elsőfokú ítélet 8. oldalának 4. bekezdését mellőzte, mivel az elsőfokú bíróság tévesen utalt a vádelv felhívásával a vádlott felelősségre vonásának mellőzésére. Ezzel egyben osztotta az ügyész erre vonatkozó észrevételét és eleget tett az indítványában foglaltaknak.

A hivatali visszaélés tárgya a hivatali apparátusba vetett bizalom, a hivatali szerv tárgyilagos, szabályszerű működése. Amikor a vádlott hivatalos személyként, a jogtalan előnyszerzés célzatával hatáskörét túllépve megtekintette a sértett család tagjainak személyes adatait akkor egyetlen hátrány okozására törekedett, és bár az adatok megtekintése több személyt hátrányosan érintett az mégis egyetlen kötelességszegésnek minősül, a jogi tárgy egyszeri sérelmével járt. Az egyszeri előny vagy hátrány egységbe vonja a többszörös kötelességszegést, azonban a néhány nappal később megvalósított azonos bűncselekmény már térben és időben elkülönült, ezért halmazatot képez.

A Pest Megyei Bíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket alapvetően helyesen feltárta, azt csak annyiban kellett korrigálni, hogy nem súlyosít az erőszakos vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottsága, mivel az önbíráskodás köznyugalom elleni bűncselekmény.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében megfelelő súllyal értékelte a bűnösségi körülményeket. A bűncselekmény tárgyi súlyát és a vádlott személyi társadalomra veszélyességét kellően kifejező büntetést szabott ki, amelynek enyhítésére nem volt törvényes mód.

Egyetértett az Ítéletábra azzal is, hogy a büntetés annak végrehajtása nélkül is eléri célját és felfüggesztése mellett is elégséges visszatartó erőt jelent. A próbaidő tartama megfelelően igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához, ezért azt sem érintette a másodfokú bíróság.

Ellenben helyt adott a védelem büntetett előéletéhez fűződő hátrányok alóli mentesítést célzó fellebbezési kérelmének. A vádlottat a meggyanúsítást követően, illetőleg az eljárás egésze során, majd a nem jogerős elítélését követően is megtartották a rendőrség kötelékében. Munkáját igen kedvezően véleményezte a parancsnok, az előjárói bíznak benne és támogatják részvételét a felsőfokú továbbképzésben. A vádlott a közvetlenség elve alapján láthatóan is kötődik a testülethez, rendőrként, továbbra is bűnügyi vizsgálóként - jelenlegi munkakörében - szeretne dolgozni, munkáját élethivatásának tekinti. Az elkövetés óta eltelt hosszabb idő alatt nem merült fel olyan kifogás, amely a büntető eljárás ellenére az elbocsátásához vezetett volna. E körülményeket úgy értékelte az Ítéletábra, hogy a Be. 104. §-ban szabályozott előzetes mentesítés feltételei fennállnak. Szem előtt tartva a próbaidő törvényi felsőhatárhoz közelítő mértékét, az elkövetés óta eltelt hosszabb időt és a Be. 104. § (2) bekezdésében foglaltakat lehetőséget látott a jogintézmény alkalmazására, ezért a vádlottat mentesítette a büntetett előéletéhez fűződő hátrányok alól.

Az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezései törvényesek. Az ítélet ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 386.§ kizárja.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéletábra a Pest Megyei Bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján, kizárólag az előzetes mentesítés kérdésében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § szerint helybenhagyta.

Budapest, 2011. év április hó 5. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

. Mató Ágnes s.k.. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

bíró

A Pest Megyei Bíróság 23.B.37/2009/14. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.61/2010/11. számú ítéletében foglalt változás mellett jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2011. év április hó 5. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő